

VIJESTI IZ SVIJETA ZA DJECU

Četvrto tromjesečje 2021.
SJEVERNA AZIJSKOPACIFIČKA DIVIZIJA

Nakladnik
Odjel za crkvene službe
pri Hrvatskoj konferenciji Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Prijevod
Mirna Đurin

Korektura
Branka Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2021.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovog tromjesečja prikazujemo Sjevernu azijskopacifičku diviziju, koja upravlja radom Adventističke crkve u Japanu, Mongoliji, Južnoj Koreji i Tajvanu. To područje dom je 230 milijuna ljudi, uključujući 286.000 adventista. To je omjer od jednog adventista na svakih 806 ljudi. Ovoga tromjesečja za države u Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji vežu se pet projekata. Više o tome u Misijskim projektima, na sljedećoj stranici.

Ako ovog tromjesečja želite oživiti svoju subotnju školu, nudimo vam razne fotografije i druga gradiva koja prate svako iskustvo. Uz svako iskustvo dostupno je više podataka. Za slike turističkih mjesta i drugih prizora iz određene zemlje, iskušajte besplatnu banku fotografija kao što su pixabay.com i unsplash.com. Osim toga, možete preuzeti i PDF s činjenicama i aktivnostima iz Sjeverne azijskopacifičke divizije na bit.ly/nsd-2021. Pratite nas na facebook.com/missionquarterlies. PDF verziju časopisa na engleskom *Vijesti za djecu* možete preuzeti na bit.ly/childrensmisson, te *Vijesti za mlade i odrasle* na bit.ly/adultmission. Videozapisi Mission Spotlight dostupni su na bit.ly/missionspotlight. Crteže koji se mogu otisnuti i koje djeca mogu bojiti možete preuzeti na bit.ly/bank-coloring-page.

Ako mogu biti od pomoći, kontaktirajte me na: mcchesneya@gc.adventist.org.

Hvala vam što ohrabrujete druge da misle na misiju!

Andrew McChesney, urednik

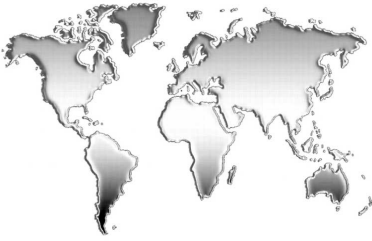
*****

Misijski projekti

Trinaesta subota u ovom tromjesečju pomoći će Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji u osnivanju:

- ◆ Adventističkog Lifestyle centra u Ulaanbaataru, Mongolija.
- ◆ Centra za potporu imigrantskoj djeci u Ansanu, Južna Koreja.
- ◆ Misijskog centra Yeongnam u Daegu, Južna Koreja.
- ◆ Triju gradskih središta utjecaja u Taipeiju, Tainanu i Kaohsiungu, Tajvan.
- ◆ Internetskog evangelizacijskog programa za doseganje internetskog naraštaja u Japanu.

*****

2. listopada 2021.
**Tko je imenovao
životinje**
Mongolija

Batzul je viđao konje posvuda u Mongoliji. Mongolski konji su snažni i žive sasvim dobro i tijekom ljetnog vremena i za hladnog zimskog razdoblja. Batzul je znao da su konji važni. Ali malog dječaka zbunjivalo je veliko pitanje: “Tko je konje nazvao *konjima*?”

“Tata”, pitao je, “zašto se konji zovu *konji*? Tko im je dao takav naziv?”

Otac se samo nasmijao. Nije znao odgovor. Batzul je ponekad viđao vukove. Mongolska legenda čak kaže kako su u davni svi ljudi nastali od vukova. Batzul se pitao: “Tko je vukove nazvao *vukovima*?” Nitko mu nije mogao odgovoriti na to pitanje. Batzul je izrastao u velikog tinejdžera. Naučio je mnogo toga u školi, ali i dalje nije znao tko je imenovao životinje.

Jednoga dana nazvala ga je telefonom njegova starija sestra, iz Južne Koreje gdje je radila. “Trebao bi ići u crkvu.” rekla je. Batzul je bio iznenađen. Nikada nije išao u crkvu. Njegova sestra je rekla kako je prisustvovala bogoslužju u crkvi u Južnoj Koreji i svidjelo joj se. “Idi u U-B crkvu”, rekla je. “U-B” označava Ulaanbaatar, glavni grad Mongolije. Batzul nije znao gdje pronaći U-B crkvu. Nazvao je telefonske informacije za pomoć. “Molim vas adresu U-B crkve”, rekao je. Telefonski operater dao mu je adresu.

Nekoliko mjeseci je prošlo i Batzulova sestra ga je pitala je li pronašao crkvu. Bilo joj je drago čuti da on odlazi na bogoslužja svakog tjedna. “Kako pronalaziš vrijeme da ideš u crkvu svake nedjelje?” pitala ga je. “Ja ne idem u crkvu nedjeljom”, odgovorio je, “ja idem u crkvu subotom.” Njegova

sestra je bila iznenađena. “U koju crkvu ti ideš?” pitala ga je. Batzul joj je objasnio da ide u mjesnu adventističku crkvu.

U crkvi mu je netko dao Bibliju, i on ju je počeo čitati. U Postanku je našao odgovor na svoje veliko pitanje tko je životinjama nadjenao imena. Pročitao je: “Tada Jahve, Bog, načini od zemlje sve životinje u polju i sve ptice u zraku i predvede ih čovjeku da vidi kako će koju nazvati, pa kako koje stvorenje čovjek prozove, da mu tako bude ime. Čovjek nadjene imena svoj stoci, svim pticama u zraku i životinjama u polju...” (Postanak 2,19.20)

Osoba koja je imenovala konje, vukove i sve ostale životinje bio je Adam. Batzul je saznao da ljudi nisu postali od vukova, nego ih je stvorio Bog, koji je stvorio i sve životinje. Njega je, dakle, stvorio Bog. Sviđalo mu se kako sve to zvuči i odlučio je predati svoje srce Isusu.

Danas Batzul radi kao misionar, to jest kao pionir Globalne misije u Mongoliji. On govori o tome kako su životinje dobile imena i objašnjava ljudima da nisu nastali od vuka, već da ih je stvorio Bog.

Hvala vam na vašim darovima trinaeste subote koji su prije tri godine pomogli u otvaranju prve adventističke srednje škole u Mongoliji. Vaši darovi ovoga tromjesečja pomoći će u osnivanju adventističkog *Lifestyle* centra u glavnom gradu Mongolije, Ulaanbaataru.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite na karti glavni grad Mongolije, Ulaanbaatar.
- ◆ Pioniri Globalne misije su laici koji volontiraju najmanje jednu godinu kako bi osnivali crkve na još nedosegnutim područjima unutar kulture stanovništva. Pioniri Globalne misije imaju prednost poznavanja kulture, govorenja jezika i uklapanja s lokalnim stanovništvom. Više od 2.500

pionira Globalne misije radi diljem svijeta. Od 1990. godine pioniri su tako osnovali više od 11.000 novih adventističkih crkava.

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/nsd-2021.

*****

Zanimljivosti

- ◆ Prvo adventističko djelovanje u Mongoliji veže se uz ruske misionare, 1926. godine. Djelovali su iz Hailara u Mandžuriji, Kina. Objavili su prve adventističke tiskovine na mongolskom jeziku: jednu himnu i četiri mala traktata. Političke promjene onemogućavale su djelovanje izravno u zemlji, pa su radovi nastavljeni 1930. godine za Mongole u unutrašnjosti Mongolije, na sjeveru Kine. Godine 1931. Otto Christensen osnovao je sjedište misije i bolnicu u Kalganu.

*****

9. listopada 2021.

Hodajuće čudo

Mongolija

Gege je bio mali, bolesni dječak u Mongoliji. Njegova je majka bila zabrinuta, pa ga je obilno hranila, nadajući se da će ga hrana osnažiti. Davala mu je mnogo kruha i mnogo mesa. U Mongoliji ljudi jedu mnogo kruha i mesa. Kako je Gege jeo, jačao je. Ali je i njegov trbušić rastao. Kad je završavao osmi razred, težio je devedeset kilograma. Imao je i veliki problem — boljele su ga noge. Boljele su ga i kad je sjedio, i kad je hodao. Morao je koristiti štake kako bi hramao između satova predavanja.

Majka ga je odvela liječniku. “Gege je jako bolestan”, rekao je liječnik. “Morat ćemo mu odstraniti noge.” Gege se silno uplašio. Iako su ga noge boljele, pobjegao je iz liječnikove ambulante. Kod kuće je rekao majci kako će ga Isus izliječiti.

“O kojem Isusu ti govoriš?” pitala je majka. Ipak, ona je znala na što je on mislio. Gege je subotom odlazio u mjesnu adventističku crkvu. Majka nije bila kršćanka i nije voljela što on tamo odlazi. Mnogo puta ga je pljuskala zato što je išao u crkvu, ali on je i dalje išao. Iako majka nije voljela Isusa, voljela je Gegea. Molila ga je da se vrati liječniku, ali on je odbijao. Pročitao je mnogo izvještaja u Bibliji kako je Isus liječio ljude. “Ja znam da će me Isus izliječiti”, rekao je Gege majci.

Uskoro su se Gege i njegova majka preselili u drugi grad, gdje je crkva bila daleko od njihove nove kuće. Gege je morao pješaćiti petnaest kilometara kako bi došao do crkve, i još petnaest kilometara kako bi se vratio kući. Noge su ga boljele od dugog hodanja, ali nije mario za to. Želio je proslavljati

Boga subotom. U crkvi mu je pastor rekao da je hodanje dobro za njegovo zdravlje. Pastor je također pozvao Gegea da mu pomogne u crkvenom povrtnjaku, i Gege je počeo pješaćiti do crkve svakog dana. Gege je uživao brinući se za mrkvu, krumpir i kupus u vrtu. Volio ih je i jesti! Cijelog ljeta Gege je pješaćio do crkve i od crkve, njegovao povrće i jeo ga. Svakoga se dana molio Bogu da izliječi njegove noge.

Prošla su tri mjeseca i Gege je izgubio trideset kilograma — od tjelesne aktivnosti i zdrave hrane iz vrta. Smršavio je, i bol u njegovim nogama je nestala. “To je Božje čudo i odgovor na moje molitve!” rekao je majci s velikom radošću. Majka nije bila tako sigurna. Vidjela je da je Gege bio u formi i jak, ali htjela je čuti što će liječnik reći. U liječnikovoj ambulanti rečeno im je da je Gege potpuno zdrav! Majka je bila zapanjena. “Isus te je izliječio”, rekla je.

Majka danas vjeruje u Isusa. Gege radi kao pionir Globalne misije, misionar koji govori o Isusu ljudima u Mongoliji. “Bog mi je dao zdravlje”, kaže on. “Ja Mu želim služiti.”

Darovi trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u otvaranju centra zdravlja u Mongoliji, kako bi mnogi ljudi naučili biti zdravi poput Gegea.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronadite Mongoliju na karti.
- ◆ Pioniri Globalne misije su laici koji volontiraju najmanje jednu godinu kako bi osnovali crkve na nedosegnutim područjima među stanovništvom svoje kulture. Pioniri Globalne misije imaju prednost poznavanja kulture, govorenja jezika i uklapanja s mjesnim stanovništvom. Više od 2.500 pionira Globalne misije radi diljem svijeta.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.

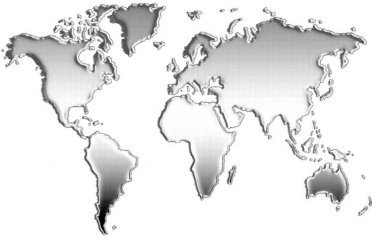
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/nsd-2021.

*****

Zanimljivosti

- ◆ Mongolija je dom baktrijske deve, čija je osobitost to što ima dvije grbe.

*****

16. listopada 2021.
**Molitva djevojčice
za anđele**

Mongolija

U domu devetogodišnje Joanne tog subotnjeg jutra ponestalo je hrane. Otac je napustio obitelj nakon što je majka počela odlaziti u mjesnu adventističku crkvu u američkoj saveznoj državi Oregon. Otac, koji se iz Južne Koreje uselio s obitelji u Sjedinjene Američke Države, jasno je dao do znanja da im nikada neće pomoći.

“Ako si izabrala Boga, neka te Bog hrani”, rekao je Joaninjoj majci. “I neka te Bog oblači”, dodao je. Majka, koja nije imala posao, plakala je i molila se u svojoj sobi cijelog tjedna. Kad je došlo vrijeme ručka, Joannina mlađa sestra se žalila: “Gladna sam.” Njezin stariji brat sjedio je skamenjena lica pokušavajući biti hrabar, iako je bio bespomoćan. Tada se Joanne sjetila djece iz knjige *Priče za laku noć ujaka Arthura*, koja su se molila i primila pomoć od anđela.

“Sve što moramo učiniti jest moliti se!” uzviknula je. “*Priče za laku noć ujaka Arthura* kažu da će nam anđeli, ako se molimo, donijeti hranu. Idemo se moliti!” Brat je zakolutao očima. Mala sestra se ponovno žalila na glad. Joanne nije znala kako se moliti.

“Pozdrav, Bože”, rekla je Joanne. “Mi smo jako gladni. *Priče za laku noć ujaka Arthura* kažu da ćeš nam Ti donijeti hrane; pa bi li nam donio nešto za jesti, molim Te?”

Djeca su čekala. Nije bilo hrane. Prošli su sati i došlo je vrijeme večere. Joanne je pomislila: “Što nije u redu? Bog kasni!” Djeca su postala još gladnija. Majka je nastavila plakati i moliti se u sobi. Tada je Joanne rekla: “O, znam što smo pogrešno napravili! Bog misli da Mu ne vjerujemo jer

nismo postavili stol za jelo.” Rekla je maloj sestri da donese tanjure i štapiće iz kuhinje. Djeca su namjestila stol i sjela. “Oprosti Bože zbog toga”, molila se Joanne. “Vjerojatno smo to krivo napravili. Možeš li nam sada poslati malo hrane? Stol je postavljen i mi smo spremni!”

Ali ništa nije došlo. Djeca su se te noći uvukla u krevete razočarana i gladna. Rano ujutro probudili su se za školu. Nisu imali hrane za doručak i nisu imali novca da si kupe ručak. “Nemojte uznemiravati majku”, rekla je Joanne svojem bratu i sestri. “Ona i dalje plače i moli se.”

Djeca su krenula u školu, ali kad su otvorila ulazna vrata, njihov put je bio zapriječen velikom kutijom punom hrane! Sva uzbuđena, djeca su pozvala majku na vrata. Majka nije mogla vjerovati svojim očima. Joanne je bila presretna! “Anđeli su samo malo kasnili”, rekla je. To je bio trenutak kad se Joanne sa sigurnošću uvjerila da Bog živi i da On čuje i odgovara na molitve.

Joanne Kim je danas majka svoje vlastite djece. Ona i njezin muž Jon, stomatolog, te njihovo četvero djece misionari su u Mongoliji.

Hvala vam na vašim darovima trinaeste subote prije tri godine, koji su pomogli u otvaranju prve adventističke srednje škole u Mongoliji. Joanne je ravnateljica te srednje škole. Ona se i dalje moli svaki dan. Ona moli Boga da blagoslovi njihovu školu, kako bi što više djece moglo naučiti vjerovati Bogu, kao što Mu je ona vjerovala kao mala, gladna djevojčica.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite na karti Južnu Koreju, Oregon u Sjedinjenim Američkim Državama i Mongoliju.

- ◆ Ohrabrite djecu da se mole i da vjeruju da Bog čuje i odgovara na njihove molitve. Podijelite obećanje iz Mateja 7,7.8 — gdje Isus kaže: “Molite, i dat će vam se! ... Jer svaki koji moli, prima ...”
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/nsd-2021.

*****

Zanimljivosti

- ◆ Lov s konja, sa zlatnim orlovima, tradicionalni je mongolski sport, i slavi se na godišnjem festivalu.

*****

23. listopada 2021. Bog čuje molitve

Tajvan

Zovem se Lisa i živim u skladnoj kršćanskoj obitelji u Tajvanu. Moj je otac pastor, a moja majka je pastorova žena. Imam dva mala brata i živimo s mojim djedom i bakom. Želim vam ispričati kako je Bog odgovorio na moje molitve.

Kad sam bila u prvom razredu, škola je priredila poseban sportski dan. Bio je to moj prvi takav dan u školi, i stvarno sam željela sudjelovati u trčanju i skakanju. Ali u mojoj državnoj školi i sportski dan je padao na subotu. Molila sam se Bogu. “Dragi Bože”, rekla sam. “Molim Te, učini nešto da mogu sudjelovati na školskom sportskom danu.”

Rekla sam majci da želim trčati i skakati s ostalom djecom na sportskom danu. “Ne brini se”, rekla je majka. “Bog će pronaći način da te usreći.” Sljedećeg dana majka i baka su me povele na piknik. Bilo nam je baš lijepo jesti vani i bila sam jako sretna. “Pogledaj”, rekla je majka, “Bog je našao način da te usreći.” Smiješila sam se i radovala. Majka je bila u pravu. Bog je pronašao način da me usreći.

Tada je Bog odgovorio na moju molitvu. Te godine školski sportski dan održavao se u petak, i bila sam jako sretna što mogu trčati i skakati s ostalom djecom. Bog je slušao mnoge moje molitve i odgovarao na njih. Bog odgovara na različite molitve.

Svaki put kad imam test u školi, sklopim oči i pomolim se prije nego što počnem. Molim Boga za pomoć. “Dragi Bože, molim Te, pomози mi s ovim testom. Molim Te da mi pomogneš da budem mirna i usredotočena.” Molim se jer želim učiniti Boga sretnim tako što ću dobiti dobre ocjene. Moji roditelji i ja smo jako zahvalni Bogu.

Kad je moja baka umrla, bila sam jako tužna. Ona je činila mnogo toga lijepog za mene. Moja obitelj je domorođačka skupina Rukai u Tajvanu, i moja baka je istkala tradicionalni Rukai ruksak za mene. Predivno izgleda na mojim leđima, posebno kad sam obučena u tradicionalnu Rukai nošnju.

Voljela sam pomagati baki. Ona se oslanjala na moju ruku dok je pripremala večeru u kuhinji. Moja braća i ja pjevali smo joj njezine najdraže pjesme. Grlila nas je da nam pokaže koliko joj je drago. Kad se baka razboljela, nakon dolaska iz škole bilo mi je najvažnije doći do njezinog kreveta i pitati je treba li vode za piće. Voljela sam joj donositi što god je zamolila. Sjedila sam uz njezin krevet i molila se za nju da je ne boli.

Bila sam tako tužna kad je umrla. Molila sam se Bogu za utjehu i snagu, i On mi je odgovorio. Shvatila sam da ne smijem gubiti nadu, jer je baka samo zaspala. Opet ću je sresti kad dođe Isus. Molim se da Bog uvijek čuva mene i moju obitelj. I hoće. On uvijek odgovara na moje molitve!

Dok Lisa voli Boga, mnogi ljudi koji pripadaju Rukai skupini ne znaju za Njega. Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u širenju Radosne vijesti narodu Rukai i drugim domorođačkim skupinama u Tajvanu. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Zamolite djevojčicu da pročita ovo osobno iskustvo.
- ◆ Pronadite Tajvan na karti.
- ◆ Znajte da je narod Rukai sedmi po veličini od trinaest službeno prepoznatih domorođačkih skupina u Tajvanu. Prije je bio poznat kao Tsarisen, što znači "ljudi koji žive u planinama". Narod Rukai broji otprilike 12.700 ljudi.

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/nsd-2021.

*****

Zanimljivosti

- ◆ Prvi adventist sedmog dana, za kojeg se zna da je došao na Tajvan, bio je T. S. Wang, kolporter iz Južnog Fujiana u Kini, 1907. godine. Unatoč progonu i zatvoru, nastavio je svoje djelo i, do svojeg odlaska 1912. godine, imao je deset obraćenika. Posao je u tom području bio težak, i kad je djelo zastalo 1942. godine, tijekom Drugog svjetskog rata na Tajvanu je bilo samo četrnaestero članova. Godine 1948., nakon rata, osnovana je Tajvanska misija. Prva adventistička mjesna crkva na otoku osnovana je početkom 1949. godine.

*****

30. listopada 2021.
Izostanak iz škole
zbog bogoslužja

Tajvan

Owen i njegova mlađa sestra vole ići u svoju crkvu u Tajvanu. Djeca toliko vole crkvu da im ne smeta putovati sat i pol kako bi došli do crkve svake subote. Oni bi mogli ići i u crkve koje su nešto bliže njihovom domu, ali te crkve nemaju izviđačke klubove, a oni vole izviđače. Svako malo njihova državna škola održava velike sportske susrete u subotu. Owen i Mia vole trčati i skakati, ali još više vole Boga, pa ne idu na te sportske susrete, nego umjesto toga idu u crkvu. Škola također održava i posebne sate subotom, ali Owen i Mia idu u crkvu. Šest godina nisu propustili niti jedno bogoslužje.

Jednoga dana učiteljica je izjavila da Owen i njegovi suučenicima moraju pisati vrlo važan test u subotu. Owen nije znao što učiniti. Htio je dobre ocjene, ali je također želio ići u crkvu. Požalio se majci zbog testa. "Hajdemo se moliti", predložila je ona. Majka se iskreno molila za Owenov test. I Owen se molio za najavljeni test u subotu. Neočekivano, učiteljica je pristala pustiti Owena da test polaže ranije. Owen je bio vrlo radostan! I majka je bila radosna! Zahvalili su Bogu što je odgovorio na njihove molitve.

Tada je druga učiteljica rekla Miji da treba doći u subotu na dodatne sate. Mia nije znala što učiniti. Željela je imati dobre ocjene, ali je također željela ići u crkvu. Rekla je majci za dodatne sate. "Hajdemo se moliti", predložila je majka. Iskreno se molila za Mijine sate u subotu. I Mia se molila. Učiteljica je odbila promijeniti mišljenje. "Moraš doći na dodatne sate kako bi poboljšala svoju vještinu pisanja", rekla

je. “Ako izostaneš, dat ću ti puno dodatnih zadataka da poboljšaš svoje pisanje.” Mia je bila jako uznemirena i rekla je majci što je učiteljica rekla. Majci je bilo žao zbog Mije. “Mia, želiš li slušati Boga ili učiteljicu?” upitala ju je. Mia je znala četvrtu zapovijed, u kojoj Bog kaže: “Sjeti se da svetkuješ dan subotnji.” (Izlazak 20,8) Molila je Boga za pomoć.

U subotu je Mia otišla u crkvu, umjesto u školu. Pitala se što će učiteljica reći. Kad se u ponedjeljak vratila u školu, učiteljica ju je često pogledavala, ali nije rekla niti riječi. Učiteljica joj čak nije dala niti dodatnu zadaću. Mia je bila sretna! Majka je bila sretna! Mia i majka su zahvalile Bogu na Njegovoj dobroti. Mia se više ne boji reći učiteljici da ne može doći u školu subotom.

Owen i Mia imaju veliku molbu za molitvom: mole tebe i ostalu djecu diljem svijeta koja su čula njihovo iskustvo, da se mole za njihovog oca. Iako im njihov otac svaku večer čita Bibliju, i svaku ih subotu vozi u crkvu, on nije predao svoje srce Isusu. Owen i Mia se nadaju da će se on krstiti. Hoćeš li se moliti za njihovog oca?

Owen i Mia vole Isusa, ali mnoga druga domorodačka djeca u Tajvanu još nisu čula za Njega. Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u širenju Radosne vijesti domorodačkim skupinama ljudi u Tajvanu. Hvala vam na vašim velikodušnim darovima.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite Tajvan na karti.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/nsd-2021.

*****

Zanimljivosti

- ◆ Bejzbol je nacionalni sport Tajvana. Drugi omiljeni sportovi uključuju košarku, tenis, stolni tenis, badminton, taekwondo i golf.

*****

6. studenoga 2021. **Pronalaženje oprosta**

Tajvan

Yu-Ting nikada nije išla u crkvu kao mala djevojčica u Tajvanu. Majka i otac vjerovali su u Boga i nazivali se kršćanima, ali iz nekog razloga nisu smatrali da je važno slaviti Boga u crkvi.

Tada su majka i otac poslali Yu-Ting da živi s bakom u malom selu. Baka je također vjerovala u Boga i smatrala se kršćankom. Ona je proslavljala Boga svake subote u crkvi, pa je Yu-Ting išla s njom.

Ali Yu-Ting je upoznala nove svjetovne prijatelje dok je živjela kod bake, i od njih je naučila mnogo toga lošeg. Baka je bila zabrinuta. Majka i otac su bili zabrinuti. Yu-Ting nije bila zabrinuta, ali nije bila sretna. Kad je učinila nešto loše, postajala bi jako tužna.

Voljela je ići u crkvu. Slavljenje Boga činilo ju je sretnom. Ali onda se u crkvi počela osjećati tužnom. Njezini novi prijatelji su rekli kako su prezauzeti da bi slavili Boga, i prestali su dolaziti u crkvu. Uskoro je Yu-Ting ostala jedino dijete u crkvi.

Netko od odgovornih ju je pitao da pomogne u vođenju pjevanja. Yu-Ting je voljela pjevati i bilo joj je drago što je mogla voditi pjevanje. Uključenost u pjevanje ju je više zainteresiralo za bogoslužje. Počela je obraćati pozornost na sve što se zbiva. Jednoga dana pastor je rekao kako je važno za sve — bake, djedove, majke, očeve pa čak dječake i djevojčice — da provedu sami vrijeme s Bogom svaki dan. Yu-Ting je odlučila pokušati.

Pronašla je duhovnu knjigu na bakinoj polici s knjigama i otvorila je. Prvo poglavlje glasilo je “Grijež”. Yu-Ting je pro-

čitala nekoliko rečenica i brzo zaklopila knjigu. Sjetila se mnogo toga lošeg što je radila, i osjećala se loše.

Sljedećeg dana Yu-Ting je ponovno otvorila knjigu na drugom poglavlju. Opet je čitala o grijehu i opet se osjećala loše, pa je zatvorila knjigu.

Trećeg dana otvorila je knjigu, dok su joj ruke drhtale. Pročitala je cijelu stranicu, dok nije više mogla izdržati osjećaj krivnje. Tada je otrčala u svoju sobu, zatvorila vrata i kleknula.

“Molim Te, Bože, oprosti mi moje grijehе”, molila se plačući. “Molim Te, oprosti mi sve loše što sam učinila.” Shvaćtila je koliko je bila nerazumna kad je radila nešto loše, iako je znala kako se treba ponašati. Bila je jako tužna. Molila se dok nije zaspala. Svaku večer u tjednu Yu-Ting je kleknula pokraj svojega kreveta i molila Boga da joj oprosti. Zadnjeg dana u tjednu rekla je nešto što nikad prije nije rekla. Molila se: “Dragi Bože, stavljam svoju prošlost, sadašnjost i budućnost u Tvoje ruke. Shvaćam da su moji grijesi povrijedili mene i ostale. Molim Te da me vodiš prema Tvojoj volji.”

Kad se ujutro probudila, osjećala se drukčije. Njezino je srce bilo ispunjeno radošću i mirom. Osjećala se kao nova osoba. “Hvala Ti, Gospodine!” uskliknula je. Yu-Ting je u Bibliji pronašla Božje obećanje: “Ako priznamo grijehе svoje, vjerran je on i pravedan: otpustit će nam grijehе i očistiti nas od svake nepravde.” (1. Ivanova 1,9)

Yu-Ting je nastavila provoditi vrijeme s Bogom kad se vratila živjeti sa svojim roditeljima nakon tri godine. Majka i otac su primijetili da je drukčija. Nisu ništa rekli, ali su primijetili da voli čitati Bibliju i moliti se. Primijetili su da uživa u proslavljanju Boga u crkvi svake subote. Jedne subote Yu-Ting je pozvala i roditelje da pođu s njom u crkvu, i oni su pristali! Danas majka i otac idu u crkvu s Yu-Ting svake subote. Kao i njihova kćer, oni čitaju Bibliju i mole se svakog jutra. Yu-Ting je tako sretna! Bog joj je oprostio grijehе, i njoj i njezinoj obitelji dao novi život u Njemu.

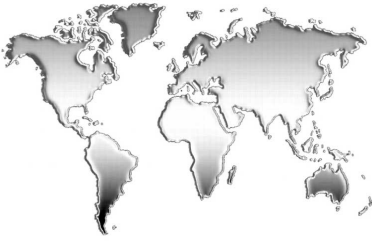
Hvala vam na vašim darovima trinaeste subote ovoga tromjesečja, koji će pomoći djeci i roditeljima u Tajvanu da doznaju za mir i sreću koja dolazi iz osobnog prijateljstva s Isusom.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite Tajvan na karti.
- ◆ Znajte da je mlada Ellen G. White bila zabrinuta i plakala nad svojim grijesima kad je imala osam godina. Ali čitala je Bibliju, molila se i svjedočila. Shvatila je da Bog oprašta grijehe i pronašla je mir i sreću u Njemu. (*The Ellen G. White Encyclopedia*, 2014., članak Jerryja Moona i Denisa Kaisera “For Jesus and Scripture: The Life of Ellen G. White”.)
- ◆ Ohrabrite djecu da priznaju Isusu svoje grijehe i pronađu mir i radost, što jedino mogu dobiti kroz Njegov oprost.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/nsd-2021.

*****

13. studenoga 2021. **Dobro pamćenje** **Tajvan**

Jedanaestogodišnji Zhuen voli učiti napamet biblijske re-
tke u svojem domu u Tajvanu.

Zhuen, koji je najstarije dijete u obitelji, započeo je učiti napamet Bibliju kad je bio u trećem razredu. Majka mu je predložila da uči napamet biblijske retke i da ih recitira tijekom obiteljskih večernjih bogoslužja. Zhuen je bio sretan što može recitirati biblijske retke. Iako je ponekad bilo teško, nije odustao.

Majka mu je obećala da će ispričati neko biblijsko iskustvo svaki put kad nauči napamet novi redak. Zhuen voli slušati iskustva, posebno ona iz Biblije.

Na obiteljskom bogoslužju on recitira novi biblijski redak koji je naučio. Njegova devetogodišnja sestra, petogodišnji brat te majka i otac uče isti redak. Cijela obitelj zajedno recitira biblijske retke naglas.

Neki crkveni uglednici saznali su za tajvansku obitelj koja voli učiti napamet Bibliju, i pozvali ih da dođu recitirati biblijske retke na važnoj misijskoj konferenciji. Zhuen i njegova cijela obitelj stajali su na pozornici i recitali svoje omiljene biblijske retke velikoj skupini ljudi. Mnoge majke i očevi bili su u gledateljstvu, i bili su oduševljeni slušajući Zhuena i njegovu obitelj. Oni su također odlučili učiti napamet biblijske retke sa svojom djecom na obiteljskim večernjim bogoslužjima.

Tada su se, zbog očevog posla, Zhuen i njegova obitelj preselili u novi grad. Isprva je Zhuen bio vrlo tužan što se morao oprostiti od svojih prijatelja. Ali jednoga dana u novoj školi, učiteljica je upitala: “Što znači dijeliti?”

Zhuen je brzo podigao ruku. Upamtio je omiljeni biblijski događaj koji mu je ispričala majka. “Znam iskustvo malog dječaka koji je podijelio svoj ručak od pet kruhova i dvije ribe. To je nahranilo više od pet tisuća ljudi!” rekao je.

Učiteljica nikada nije čula za tako nešto. Zhuenovi prijatelji iz razreda također nisu nikad čuli za to. Nikad nisu čitali Bibliju. Učiteljica je zamolila Zhuena da podijeli to iskustvo s razredom. Zhuen je drage volje ispričao čudesni događaj kako je Isus blagoslovio ručak maloga dječaka. Bio je tako sretan što je mogao podijeliti svoju ljubav prema Isusu u svojoj novoj školi.

Tada se jedan od Zhuenovih prijatelja iz razreda morao preseliti, nakon što je njegov otac dobio novi posao. Zhuen je vidio da je njegov prijatelj bio tužan. Razumio je kako se dječak osjećao. On se isto tako osjećao kad se trebao preseliti.

“Mogu li se moliti za tebe?” pitao je. “Bog te može ponovno učiniti sretnim.”

Dječak se složio, a Zhuen je tada izrecitirao molitvu koju je naučio iz Biblije. Molio je Isusovu molitvu koja počinje ovako: “Oče naš, koji jesi na nebesima! Sveti se ime tvoje! Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji!” (Cijelu molitvu pročitajte zajedno: Matej 6,9-13)

Zhuen se ne srami moliti sa svojim prijateljima iz razreda. Njegovi se prijatelji rado dolaze igrati k njemu, i on ih često poziva da se zajedno mole. Zhuen voli učiti napamet biblijske retke. To je promijenilo njegov život.

Hvala vam na vašim darovima trinaeste subote ovoga tromjesečja, koji će pomoći da djeca i roditelji u Tajvanu saznaju za Isusa.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronadite Tajvan na karti.
- ◆ Zhuenovi omiljeni biblijski redci su u Psalmu 23. Uz to što zna taj psalam izrecitirati napamet, on ga zna i otpjevati. Ponekad pjeva taj psalam sa svojom obitelji.
- ◆ Kako je Zhuen narastao, njegova majka ga je zamolila da nacрта neke biblijske retke. Crtanje i oslikavanje redaka mu pomaže pamtiti ih.
- ◆ Ohrabrite djecu da uče biblijske retke napamet. Uz retke koje uči napamet sa svojom obitelji, Zhuen također svaki tjedan uči i retke koje mu je dao njegov učitelj subotnje škole .
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/nsd-2021.

*****

Zanimljivosti

- ◆ Najveći postotak tajvanskog stanovništva (95%), prema izvješću vlasti, čine Han Kinezi, uglavnom potomci valova doseljenika s kopna u osamnaestom stoljeću. Mandarinski jezik je najčešći u Tajvanu.

*****

20. studenoga 2021. Posljednja pozivnica

Južna Koreja

Sehee se sa svojom obitelji preselila na selo, nakon što su živjeli u velikom gradu u Južnoj Koreji.

Majka je bila uzbuđena zbog selidbe. “Preseljenje je bilo odgovor na molitvu!” rekla je. Ali Sehee nije baš bila sigurna u to. Bila je tužna što mora napustiti svoje prijatelje u gradu.

U selu je počela učiti štošta novog. Majka je posadila povrće, pa su se Sehee i njezin mlađi brat brinuli za salatu, krastavce i kukuruz. Sehee se brinula da povrće dobije dovoljno vode. Plijevala je korov kako bi povrće imalo dovoljno mjesta za rast. Sehee nije niti primijetila, ali vrt je bio pun dugačkih, tamnozelenih krastavaca, okruglih svijetlozelenih glavica salate i dugih zelenih klipova iz kojih je virio žuti kukuruz. Sehee je voljela jesti svježe povrće upravo ubrano iz vrta.

Majka je rekla kako bi susjedi isto možda voljeli jesti svježe povrće iz vrta. Sehee je pomogla brati dugačke, tamnozelene krastavce, okrugle svijetlozelene glavice salate i duge zelene klipove u kojima se nazirao žuti kukuruz — kako bi ih poklonili. Susjedi su bili jako sretni što su dobili povrće. Sehee se osjećala jako dobro dok su se susjedi smiješili i zahvaljivali joj. Susjedi su njoj također dali dar — domaći kruh i ukiseljeno povrće. Ponekad se kući vraćala s više hrane nego kad je otišla. Biblija uči da što više dijeliš, više primaš. Izreke 11,24 kažu: “Tko dijeli obilato, sve više ima.”

Ali Sehee nije imala mlađih prijatelja u crkvi. Ona i njezin brat bili su jedina djeca na bogoslužjima. Majka je vidjela Seheetine tužne oči i predložila joj da se moli za svoje prijatelje

iz razreda i pozove ih na Ljetni biblijski tečaj u crkvu. Sehee je napisala posebne pozivnice za svoje prijatelje iz razreda. Ali sramila se davati te pozivnice svojim prijateljima. Što ako ne dođu?

“Ne brini se!” rekla je majka. “Nije tvoj posao nagovoriti ih da dođu na Ljetni biblijski tečaj. To je Božji posao.”

Sehee i njezina majka podijelile su pozivnice njezinim prijateljima iz razreda. Nitko nije došao na Ljetni biblijski tečaj, ali jedan je dječak došao u crkvu u subotu. Dječak je živio sa svojom bakom i djedom, i nije ništa znao o Isusu. Nije imao prijatelja u školi. Bio je sretan što je mogao učiti o Isusu u crkvi, i odmah je rekao da želi dolaziti svake subote.

Kod kuće je majka rekla Sehee da, iako nitko nije došao na Ljetni biblijski tečaj, Bog je blagoslovio pozivnice tako što je doveo jednog dječaka u crkvu. “Primio je zadnju od pozivnica koje smo podijelili”, rekla je.

Sehee je bila oduševljena. “On ne bi upoznao Isusa da mi nismo dijelile pozivnice”, rekla je.

Te večeri uputila je posebnu molitvu za dječaka: “Dragi Bože, hvala Ti što si tog dječaka doveo u crkvu. Molim Te, ohrabri ga da Te on i njegova obitelj upoznaju i da Ti vjeruju. U Isusovo ime Te to molim; amen!”

Hvala vam na vašim darovima trinaeste subote ovoga tromjesečja, koji će pomoći da djeca i roditelji u Južnoj Koreji saznaju za Isusa. Darovi će biti upotrijebljeni u otvaranju dvaju važnih misijskih centara u dva korejska grada.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite Južnu Koreju na karti.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.

- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/nsd-2021.

*****

Zanimljivosti

- ◆ U veljači 1943. godine, tijekom Drugog svjetskog rata, japanska policija uhitila je vođe Adventističke crkve u Koreji i držala ih u zatvoru do kraja godine. Jedan od njih je umro od mučenja u zatvoru, dvoje drugih su umrli ubrzo nakon puštanja, a jedan kasnije. Sve u svemu, oko četrdeset adventista zatvoreno je zbog svoje vjere. Puno njih su pobjegli u planinske predjele Koreje i vratili se u svoje domove tek nakon završetka rata.

*****

27. studenoga 2021.

Radosna crkva

Južna Koreja

Sun-young bila je u trećem razredu, a njezina sestra Sun-mi bila je u drugom kad su počele pohađati radosnu crkvu u Južnoj Koreji.

Nova crkva nalazila se u novoj gradskoj zgradi nedaleko od njihovog doma. Ne tako davno, cijelo to mjesto bile su planine, polja i imanje. Ali kad su graditelji počeli graditi, zemlja je brzo postala veliki i prelijepi grad zvan Sejong.

Sun-young i Sun-mi su zajedno s ocem i majkom proslavljale Boga u maloj novoizgrađenoj radosnoj crkvi u Sejongu.

Otac je vodio crkvu u pjevanju pjesama na subotnjem bogoslužju. Sun-young i Sun-mi su mu se pridružile sviranjem violina koje su tek počele učiti. Slavljenje Boga glazbom činilo je djevojčice sretnima. Bile su sretne što mogu biti u radosnoj crkvi.

Nakon nekog vremena, djevojčica imenom Sua preselila se u grad i donijela svoju violinu u crkvu. Suina majka bila je profesorica glazbe, koja je poučavala svirati violončelo, i ona je lijepo vodila novu glazbenu skupinu od tri djevojčice s violinama. Godinu i pol kasnije, najstariji sin novoga pastora, Chan-young, pridružio se glazbenoj skupini svojim klarinetom. Njegov mladi brat Chan-sol ponio je violinu.

Sada se glazbena skupina sastoji od četiri violine i klarineta. Kad mala glazbena skupina svira za vrijeme subotnjeg bogoslužja, vjernici sretno izjavljuju kako se osjećaju kao da slušaju glazbu na staklenom moru pred Božjim prijestoljem na Nebu.

Među vjernicima je i gospođa Lee, koja jako voli glazbu. Došla je u radosnu crkvu kad je njezin muž pročitao na internetu kako je Božji blagdan subota, a ne nedjelja. Njihov

sin također jako voli glazbu, i počeo je učiti svirati violinu kako bi se pridružio glazbenoj skupini.

I druga se djeca žele pridružiti glazbenoj skupini. Do-hee uči svirati flautu, Ye-song violinu, Min-gyo čelo, a Tae-hoon uči svirati klarinet. Kad sva djeca nauče svirati, mala skupina postat će veliki orkestar.

Pastor je nazvao glazbenu skupinu *Osher*, što na biblijskom hebrejskom jeziku znači “sreća”. Djeca koja sviraju u skupini su sretna. Vjernici koji slušaju njihovu glazbu su sretni. I Bog kojega slave svojom glazbom je sretan.

Darovi trinaeste subote prije tri godine pomogli su izgraditi radosnu crkvu u Sejongu, u Južnoj Koreji. Sun-young i Sun-mi su zahvalne na darovima djece diljem svijeta. “Vjernici iz cijeloga svijeta pomogli su izgraditi našu crkvu svojim molitvama i darovima”, kaže Sun-young. “Hvala vam puno!” kaže Sun-mi.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite Južnu Koreju na karti.
- ◆ Sun-mi je napredovala i sada svira više instrumenata. Uz violinu svira i flautu.
- ◆ Slike povezane ovim s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/nsd-2021.

*****

Zanimljivosti

- ◆ Prvi Korejci koji su postali adventisti bili su Lee Eung Hyun i Son Heung Cho. Obratili su se 1904. godine u

Kobeu, u Japanu, gdje je Lee Hyun na ulici ugledao ploču s natpisom na kineskom (koji ima zajedničke ideografe s japanskim i korejskim), na kojoj je pisalo: "Crkva sedmoga dana subote i Isusovog drugog dolaska". Već je bio kršćanin i bio je izazvan tim natpisom. Nakon istraživanja i razgovora s propovjednikom Hideom Kuniyanom, pozvao je prijatelja Sona Heunga Choa da posjeti crkvu s njime. Ta dva muškarca su uskoro bila krštena. Son Heung Cho se tada vratio u Koreju, gdje je počeo širiti poruku Evanđelja. Kasnije te godine pozvao je Hidea Kuniyaa da dođe u Koreju i poučava obraćenike.

*****

4. prosinca 2021.

Moćne molitve

Južna Koreja

Jeste li se ikada osjećali sramežljivo? Jeste li se ikada osjećali tako sramežljivo da niste htjeli ići u crkvu?

Upravo se tako osjećao Jaechan (Jaičen) kad su ga njegovi roditelji doveli prvi put u crkvu u Južnoj Koreji. Bio je previše sramežljiv da bi išao u crkvu. Dok je stajao na ulaznim vratima crkve, srce mu je snažno lupalo. Nije znao što će se dogoditi u crkvi. Nije nikoga poznavao. Nije imao prijatelje u crkvi. Što ako je crkva dosadna?

Jaechan nije htio ući. Otac i majka ga nisu prisiljavali da uđe. S njihovim dopuštenjem se okrenuo i otišao kući.

Sljedeće subote su ga otac i majka pozvali da opet pođu zajedno u crkvu. Jaechan nije htio ići, ali osjećao je da ne treba opet odbiti. Nevoljko je otišao s njima u crkvu. Kad su stigli, stali su na vratima. Treba li on ući? Ušao je. Učiteljica subotnje škole ga je topla pozdravila.

“Dobrodošao!” rekla je. “Kako se zoveš?”

“Zovem se Jaechan”, rekao je dječak. Učiteljica je predstavila Jaechana ostaloj djeci. Djeca su se smiješila i bila su ljubazna prema njemu. Jaechan se osjećao ugodno među svojim novim prijateljima. Učiteljica je poučavala iz Biblije na zanimljiv način, i Jaechanu se to sviđjelo. Na kraju subotnje škole učiteljica se pomolila za Jaechana. “Dragi Bože, molim Te da otvoriš Jaechanovo srce da Te voli”, rekla je.

Nekoliko njegovih novih prijatelja se molilo za njega da upozna Boga. “Nebeski Oče, pomози Jaechanu da Te voli”, rekao je jedan. Njihove su molitve djelovale.

Jaechan je zavolio Isusa. Na početku je prisustvovao samo subotnjoj školi i propovijedima, ali nakon nekog vremena po-

ćeo je sudjelovati i na poslijepodnevnim dječjim aktivnostima. Počeo je proučavati *Pouke iz Biblije* i tijekom tjedna učiti napamet zlatne retke. Sprijateljio se s pastorom crkve. U subotnje jutro on se budio prvi, a zatim bi budio oca i majku.

“Ustanite, ustanite!” govorio bi. “Ne želimo zakasniti u subotnju školu.”

Toliko je volio ići u crkvu da je pozvao svoja tri prijatelja na Ljetni biblijski tečaj. Prijateljima se tečaj toliko svidio da su počeli dolaziti u crkvu s Jaechanom svake subote.

Jaechan je jako sretan! Upoznao je Isusa kroz molitve učiteljice subotnje škole i djece u subotnjoškolskom razredu. Nakon što je doveo troje svojih prijatelja u crkvu, svakodnevno se moli da još više djece može upoznati s Isusom.

Jaechan se svaku večer prije spavanja moli: “Nebeski Oče, molim Te da postanem osoba koja može voditi ljude k Tebi. Molim Te da što više ljudi upozna Boga. Molim u Isusovo ime; amen!”

Hvala vam na vašim darovima trinaeste subote ovoga tromjesečja, koji će pomoći djeci i roditeljima da upoznaju Isusa u Južnoj Koreji.

*****

Povezano s iskustvom

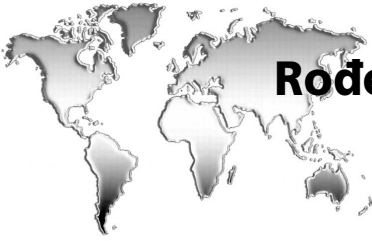
- ◆ Pronađite Južnu Koreju na karti.
- ◆ Ohrabrite djecu da se redovito mole za nekoga da upozna Isusa. Na primjer, mogu se moliti za prijatelje i rodbinu koji ne dolaze u crkvu. Razmotrite molitvu za te ljude i u subotnjoj školi.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/nsd-2021.

*****

Zanimljivosti

- ◆ Najpopularniji i najpoznatiji dio korejske kuhinje je *kimchi* — jelo napravljeno od različitog fermentiranog povrća i začina, uključujući čili u prahu.

*****

11. prosinca 2021.

Rođendan s prijateljima

Južna Koreja

Devetogodišnji Jiyul (Đijul) popularan je dječak u svojoj seoskoj školi u Južnoj Koreji. On je veseo i dobro se slaže s ostalom djecom. I učiteljica ga također voli. Nakon nastave pomaže učiteljici pospremiti razred.

Ali Jiyul je imao problem. Njegovi prijatelji nisu željeli dolaziti u njegovu kuću na igru nakon škole. Jiyul je često išao u kuće njegovih prijatelja i vidio njihove nove igračke, akvarije i ljubimce. Ali činilo se kao da nitko ne želi doći u njegovu kuću. To ga je žalostilo jer nije mogao shvatiti zašto ne žele doći k njemu.

Jednoga je dana Jiyul pozvao prijatelja da se dođe igrati k njemu, ali njegov je prijatelj odgovorio: “Moja mama je rekla da se mogu s tobom igrati u školi, ali da ne smijem ići k tebi doma.”

“Zašto je to tvoja mama rekla?” pitao je Jiyul.

“Zato što je tvoja kuća crkva”, odgovorio je prijatelj.

To je bila istina. Jiyulova kuća je bila crkva. Dječak je sin adventističkoga pastora i njihov dom zauzima dio adventističke crkve. Većina roditelja ide u tri velike crkve u gradu i sastaju se nedjeljom, pa roditelji Jiyulovih prijatelja nisu željeli da njihova djeca idu u kuću koja je unutar crkve koja se sastaje subotom.

Jiyul je rekao svojim roditeljima za razgovor u školi. Njegovi su se roditelji dugo pitali kako da Jiyul dovede prijatelje na igru u njihovu kuću. Napokon, odlučili su napraviti nešto posebno za Jiyulov rođendan. Umjesto da pozovu djecu te da ih vode u restoran da jedu, ovoga puta su odlučili pozvati ih u njihov dom na zabavu. Jiyulu se sviđala zami-

sao i molio se Bogu: “Molim Te da moji prijatelji dođu na moju rođendansku zabavu te da im bude lijepo. I promijeni stav njihovih roditelja prema našoj crkvi.”

Jiyul je napravio pozivnice za zabavu s imenom i adresom crkve. Dijelio je pozivnice svim svojim prijateljima iz razreda.

Napokon, stigao je Jiyulov rođendan. Kad je zabava započela, pojavilo se desetero prijatelja. Jiyul je bio vrlo sretan! Po prvi puta mogao se igrati s prijateljima u svojoj kući.

Od tog dana Jiyul izrađuje pozivnice kad god je koncert ili neki drugi događaj u crkvi, i daje ih svojim prijateljima iz razreda. Shvatio je da što češće njegovi prijatelji dolaze u crkvu, to će češće dolaziti igrati se u njegovu kuću. Sada troje prijatelja redovno dolazi u njegovu kuću. On se moli da jednoga dana njegovi prijatelji proslavljaju Boga zajedno s njim u crkvi svake subote.

Vaši darovi trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će da sve više djece i roditelja u Južnoj Koreji upoznaju Isusa.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronadite Južnu Koreju na karti.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/nsd-2021.

*****

Zanimljivosti

- ◆ Južna Koreja bila je jednom dom brojnih sibirskih tigrova, ali kako je stanovništvo raslo, zbog lova su gotovo istrije-

bljeni. Sada se takvi tigrovi mogu naći samo u Sjevernoj Koreji.

*****

18. prosinca 2021.

Moć knjigâ

Japan

Volite li čitati? Devetogodišnja Saki, koji živi na japanskom otoku Okinawa, voli čitati. Posebno voli čitati pet knjiga kupljenih od stranca koji je pokucao na njihova vrata. Naslov je *Uncle Arthur's Bedtime Stories* (*Priče ujaka Arthura za laku noć*). Pročitala ih je puno puta.

Knjige su Saki upoznale s Isusom. Njezini roditelji, kao i mnogi ljudi u Japanu, nisu dotad išli u crkvu niti su proslavljali Isusa. U knjigama je pročitala da Isus voli djecu i da ih želi usrećiti.

Kako su godine prolazile, Saki je odrastala, preselila se u Tokyo, glavni grad Japana, te je dobila novo ime — Majka. Zvat ćemo je Majkom jer ona sada ima svoju djecu. Negdje usput Majka je izgubila knjige *Uncle Arthur's Bedtime Stories* (*Priče za laku noć ujaka Arthura*).

Jednoga dana Majka je shvatila da će njezin najstariji dječak uskoro imati dovoljno godina da krene u školu. Ali u koju školu da ga pošalje? Majka je primijetila školu blizu njihovog doma i provjerila podatke na internetu. Saznala je da je to adventistička škola. Budući da nikada nije čula za adventiste, potražila je više informacija na internetu i, na njezino iznenađenje, pročitala kako Adventistička crkva objavljuje puno dječjih knjiga, uključujući njezine omiljene knjige *Uncle Arthur's Bedtime Stories*.

Odmah je znala da želi da njezin sin pohađa adventističku školu. Ali najprije je Majka željela saznati više o Adventističkoj crkvi. Crkva se nalazila u adventističkoj školi, i Majka je počela odlaziti na subotnja bogoslužja. Kad je pjevala himne i slušala propovijedi, osjećala je mir. Također je nabavila nove

primjerke knjiga *Uncle Arthur's Bedtime Stories* i počela ih čitati svojoj djeci. Svidjele su im se priče.

Kako je Majka čitala priče svojim dječacima, tako je i sama počela čitati jednu knjigu — Bibliju. Pročitala je mnogo knjiga u svojem životu, ali nikada nije pročitala ovakvu. Riječi Biblije taknule su njezino srce. Po prvi put je pročitala da je Isus umro kako bi spasio ljude. Predala je svoje srce Isusu i krstila se. Danas Majka i dalje čita *Uncle Arthur's Bedtime Stories* svojim dječacima. S njima također dijeli biblijske retke, osobito kad se na nešto žale. Ona im recitira 1. Solunjanima 5,16-18: "Uvijek se radujte! Bez prestanka se molite! U svemu zahvaljujte! Jer to je za vas volja Božja u Kristu Isusu."

Majka voli *Uncle Arthur's Bedtime Stories*. Ona voli Bibliju. I posebno voli Isusa.

Majka je za Isusa saznala preko knjige *Uncle Arthur's Bedtime Stories* i preko interneta. Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja ići će u projekt za pomoć mnogim ljudima Japana kako bi saznali za Isusa preko interneta. Prisjetite se da sljedeće subote možemo priložiti dar trinaeste subote. Hvala vam što namjeravate biti velikodušni.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite otok Okinawu i Tokyo u Japanu na karti.
- ◆ Ohrabrite djecu da čitaju knjige koje slave Isusa. Stavite izazov pred njih da pronađu dobre knjige i da ih podijele u subotnjoškolskom razredu.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/nsd-2021.

*****

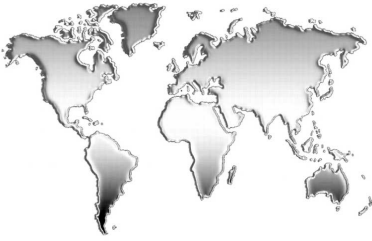
*****

Zanimljivosti

- ◆ Teruhiko H. Okohira (1865.—1939.) rođen je u utjecajnoj obitelji u pokrajini Satsuma, u Japanu. Dok je pohađao poslovnu školu u Sjedinjenim Američkim Državama, prvo se obratio u metodista, a nakon toga je u San Franciscu postao adventist. Pohađao je koledž Healdsburg, i na kraju 1894. godine zatražio je da netko pođe s njim u Japan širiti adventnu poruku. Predsjednik koledža W. C. Grainger je odgovorio, i 1896. godine Generalna konferencija ih je poslala u Tokyo. Godine 1907. Okohira i još jedan muškarac, H. Kuniya, rukopoloženi su kao prvi japanski adventistički pastori.

*****

**Trinaesta subota,
25. prosinca 2021.**

Kakva je to Knjiga?

Japan

Starija sestra dobila je Bibliju od nekog stranca dok je pješačila kući iz škole u Japanu.

Ali dvanaestogodišnja djevojčica se uopće nije zanimala za tu Knjigu. Stavila ju je na policu za knjige u sobu, a da je uopće nije otvorila. Kad je kasnije čistila svoju sobu, zasmetalo joj je što je Biblija stajala na polici. Nije htjela da bude na njoj, pa ju je odnijela svojem osmogodišnjem bratu Ryotarou.

“Želiš li ovo čitati?” pitala je.

Ryotaro se pitao kakva je to knjiga.

“Koja je to knjiga?” pitao je.

Kad je bliže pogledao, vidio je riječ *Biblija* napisanu na naslovnici. Vidio je Bibliju u kući svojega djeda i bio je znatiželjan što u njoj piše.

“Da, volio bih je čitati”, rekao je. Starija sestra mu je dala Bibliju. Ta je Biblija sadržavala samo Novi zavjet, i Ryotaro je počeo čitati od početka Evandjelja po Mateju.

“Tko je Matej?” pomislio je.

Kako je čitao, saznao je za Čovjeka zvanog Isus koji je liječio mnoge bolesne ljude. Shvatio je da je Isus bio posebna Osoba.

Kad je završio s čitanjem Evandjelja po Mateju, pitao se što će se dalje dogoditi, pa je počeo čitati sljedeću knjigu — Evandjelje po Marku. Ali sve mu je zvučalo slično onom što je već pročitao u Mateju, pa je odustao na pola puta. Nakon toga je čitao pomalo od svačeg u Novom zavjetu, ali niti jednu knjigu nije pročitao do kraja. Čeznuo je saznati više o Isusu.

Njegova obitelj nije bila kršćanska i nije im je rekao za čime mu srce čezne. Biblija je u međuvremenu postala bitni dio njegovog života. Pronašao je popis Božjih obećanja koji je mogao čitati kad je bio bolestan. Pronašao je popis biblijskih redaka koje je mogao čitati kad je imao probleme. Pronašao je popis biblijskih redaka koje je mogao čitati kad je bio tužan. Svaki put kad je osjećao potrebu za mirom, čitao je obećanja iz Biblije i osjećao se utješanim i ohrabrenim.

Biblija je bila vrlo važna za Ryotaroa. Podcrtavao je retke koji su mu se posebno sviđali. Kad je napuštao kuću, uvijek bi sobom nosio Bibliju. Iako ga nitko nije naučio moliti, počeo se moliti kad god bi išao na putovanja sa svojom obitelji. “Bože, molim Te, štiti nas”, molio je.

Kad je starija sestra završila osnovnu školu, otac i majka su na internetu tražili srednju školu za nju. Saznali su za srednju školu Okinawa Saniku Junior, adventističku školu koja se nalazi na otoku Okinawa, daleko od njihovog doma, na glavnom japanskom otoku. Iako je starija sestra odabrala drugu školu, Ryotaro je odlučio pohađati spomenutu školu. Nadao se da će saznati više o Isusu.

Danas Ryotaro ima dvanaest godina i živi u muškom internatu u školi. Iako živi daleko od svojih roditelja, on je sretan. Vjerno sudjeluje u jutarnjim i večernjim bogoslužjima. Sviđa mu se program petkom navečer, kao i subotnje bogoslužje. Sâm čita Bibliju i recitira je u razredu. Nedavno je rekao majci i ocu da se želi krstiti. Roditelji su se odmah složili s njim. Razumiju koliko voli Bibliju i koliko mu je to važno u životu.

Ryotaro je zahvalan što u školi može naučiti više o Isusu. Zahvalan je što su njegovi roditelji našli adventističku školu na internetu i zahvalan je što je primio Bibliju u kojoj je naučio mnogo o Isusu.

Ryotaro je za adventističku školu saznao zahvaljujući internetskim pretraživanjima njegovih roditelja. Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja ići će u projekte za po-

moć mnogim ljudima Japana, posebno mladim ljudima, da saznaju za Isusa preko interneta. Vaši današnji darovi pomoći će ljudima da upoznaju Isusa u Južnoj Koreji, Mongoliji i Tajvanu. Hvala vam na vašim velikodušnim darovima.

*****

Budući projekti trinaeste subote

Darovi trinaeste subote sljedećeg tromjesečja pomoći će Južnoj azijskopacifičkoj diviziji da osnuje:

- ◆ Osnovnu školu u Luang Namthau, Laos.
- ◆ Studentski dom u Adventističkoj međunarodnoj školi Timor-Leste u Diliju, Timor-Leste.
- ◆ Zdravstveni centar u sjevernom Pakistanu.
- ◆ Dječji edukativni centar u Long Thanhu, Vijetnam.

*****

Kazalo

Dragi voditelju subotnje škole 3

Mongolija

Tko je imenovao životinje 5

Hodajuće čudo 8

Molitva djevojčice za anđele 11

Tajvan

Bog čuje molitve 14

Izostanak iz škole zbog bogoslužja 17

Pronalaženje oprosta 20

Dobro pamćenje 23

Južna Koreja

Posljednja pozivnica 26

Radosna crkva 29

Moćne molitve 32

Rodendan s prijateljima 35

Japan

Moć knjigâ 38

Kakva je to Knjiga? 41